

saafremt der tilstaas dem Invalidere, faa denne udbetalt fra Begæringens Indgivelse, altsaa i samme Tidsrum, i hvilket den højere Dagpengehjælp er oppebaaret. Samtidig kan der eventuelt tilstaas dem Forskud paa Invalidere af Kommunen i Medfør af Invalidforsikringslovens § 25. For at undgaa det her opstaaende Spørgsmaal om dobbelt Forsørgelse henstilles det af de nævnte Institutioner, at Samvirket mellem de paagældende Love tages under Overvejelse, og der gøres opmærksom paa, at Forholdet er drøftet mellem Invalidforsikringsfonden og Invalidforsikringsretten.

Invalidforsikringsfonden og Invalidforsikringsretten gør endvidere opmærksom paa, at medens Invalidere i visse Tilfælde skal anvendes til Dækning af de med vedkommende Rentenydere Ophold paa en § 61-Anstalt forbundne Udgifter, gælder det om Rentenydere, der for offentlig Regning opholder sig paa Hospitaler e. l., som ikke er anerkendt i Henhold til Fattiglovens § 61, at de ikke lider noget Fradrag i den dem tilkendte Invalidere.

Endelig nævner Invalidforsikringsfonden ogsaa Spørgsmaalet om under en Rentenydere Afsoning af Straf eller Internering at gøre et Fradrag i Renten i Lighed med det, der finder Sted under Ophold paa en i Henhold til § 61 godkendt Anstalt.

Invalidnævnet udtaler, at det maa anses for mindre heldigt, at der samtidig kan oppebæres Rente i Henhold til Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 og Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 (jfr. § 4, Pkt. 1 og 2 i sidstnævnte Lov). Naar Sygehjælp for den af Nævnet anerkendte Invaliditet er Sygekassen uvedkommende (§ 20 i Lov 29. Marts 1924), bør der formentlig heller ikke, naar der af Nævnet ydes fuld Erstatning for indskrænket Erhvervsevne, kunne ydes løbende Forsørgelse fra anden Side.

Af *Amterne* er kun faa Udtalelser fremsat til Besvarelse af Spørgsmaal 2. Nydelsen af Aldersrente samtidig med ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse omtales som uheldig af Tønder og Ribe Amter. Sidstnævnte finder det ligeledes uheldigt, at en Person, der forsørges ved offentlig Foranstaltning, f. Eks. paa en Aandssvageanstalt, kan nyde Invalidere.

Medens *Københavns Kommune* ikke har udtalt sig om de under Spørgsmaal 2 henhørende Forhold, har *Frederiksberg Kommune* og *Købstæderne* (omkring Halvdelen af disse) afgivet saadanne Besvarelser. Disse vedrører hovedsagelig det ovenfor omtalte, særlig af Invalidforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet berørte Forhold mellem Invalidforsikringen og Sygeforsikringen. Omkring en Trediedel af *Købstæderne* samt *Frederiksberg* udtaler sig paa indbyrdes samme Maade herom, *Købstæderne* næsten alle i følgende Vendinger: »Opmærksomheden henledes paa de i Sygekasselovens § 19 indeholdte Regler om Maksimum af Dagpengeydelse til Invalidere, der formentlig bør udstrækkes til ogsaa at gælde for alle Tilfælde, hvor den paagældende har indsendt Begæring om Invalidere, medmindre han ikke søger Understøttelse efter Invalidforsikringslovens § 25; i sidstnævnte Tilfælde vil Dagpenge oppebaaret udover det i Sygekasselovens § 19 ommeldte Maksimum være at indeholde i den ham eventuelt tilkommende Invalidere«. Af *Frederiksberg Kommune* tilføjes: »Med Hensyn til Hjælp efter Fattiglovens § 63, 1ste Stk., bør der hjemles en lignende Ret til Tilbagebetaling.« Enkelte andre Svar fra *Købstæderne* berører forskellige Emner. Der ankes f. Eks. over at Invalidere kan nydes samtidig med Hjælp i Form af Ophold for offentlig Regning paa en i Henhold til Fattiglovens § 61 godkendt Anstalt, at Invalidere kan oppebæres samtidig med egentlig Fattighjælp, at der intet Forbud er imod, at Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63 kan nydes sammen med Aldersrente, at Hjælpekassehjælp kan ydes til en Aldersrentenyders Paarørende, at Enkebørnsunderstøttelse kan nydes af en Enke, der samtidig oppebærer Bidrag efter Alimentslovene, at kronisk Syge, der understøttes efter Fattiglovens § 63, ogsaa kan faa Hjælpekassehjælp, at fortsat Syge-